

SZENTESÉs VIDÉKE

VEGYES TARTALMU LAP

Megjelen vasárnap és csütörtökön reggel.
Előfizetési ár
egy negyedévre 1 frt 25 kr., félévre 2 frt 50 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
I. tized 265. szám, özv. Fried Józsefné urnó házában, hvó a kéziratok címzendők.

Hirdetések
és nyilttéri közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít.

Mire jó az alispán.

A „Szentesi Lap“, egyik legutóbbi számában átvéve a „Mindszent-Szegvár és Vidéke“ egy — Kossuth Lajos nagy hazánkfának mindszei és szegvári diszpolgárságára vonatkozó híret, annak végén ilyenformán kiált fel rengeteg felháborodással:

„De hogy is lehet ez másként ott, ahol Stammer Sándor a vármegye alispánja!“

Hogy is lehet másként — szerinte — az ilyen vármegyében?

Lehetetlen, hogy Mindszent idején elküldje a diszpolgári oklevelet a nagy száműzöttek; lehetetlen, hogy Szegvár pláne elkészíttesse azt a diszokmányt, mikor Stammer Sándor a vármegye alispánja.

Valóban, ahogy a mi nagyhatalmú kollégánk e felháborodással odavetett szavait olvassuk: lehetetlen elfojtanunk egy gúnyos mosolyt; lehetetlen elzárkóznunk a gondolat elől, hogy ez a kifakadás tulajdonké nem is a helyén és szeretetreméltó kollégánk csupa megszokásból bigyesztette azt az általa átvett hír végére, egyébként alig tudnók magyarázatát adni annak, hogy milyen okozati összefüggés van Mindszent és Szegvár községek Kossuth Lajos iránt való kegyeletének valóban felháborító esökkenése és a közt, hogy

Csongrádvármegyének, melynek kötelekébe ez a két kegyeletlen község esik, ki az alispánja.

Mert hát csakugyan úgy áll a dolog a „Szentesi Lap“ szerint, hogy minden hibának, mulasztásnak, ami megyszerte történik, legyen az közéleti vagy magánügyben elkövetett mulasztás legelső sorban vagy a fő, vagy az alispán az okozója.

Tőlük származik minden rossz s csak természetes, hogy a jó meg mind a „Szentesi Lap“-tól és annak minden isteni erényekben bővelkedő szellemi munkásaitól, legfőképpen pedig a felelős szerkesztőtől hárul vármegyénkire, mely ő nélküle bizony már rég úgy jár vala az isten haragjával, mint a bibliai emlékeztül Sodoma, lévén ő az egyetlen Lóth vármegyénk büncinek fertőjében — az egy igaz ember, kit isten haragja megkimélne — ha ugyan kerülközne egy Jakob, ki érteke könyörögjön.

De félreteve minden tréfát: aki a fent idézett kifakadást komolyan vevné és annak alapján kissé elmélkedne a fölé: hogy mire is jó egy alispán: — az végeredményében nagyon furcsa következtetésekhez jutna.

Mert e szerint egy alispánnak még az is kötelessége volna, hogy ellenőrizze, vajjon egyik-másik község, ha valamit csináltatott, — tegyük fel egy tűzfeskendőt — valóban használja-e azt, vagy

nem? Sőt, épp a diszoklevélre vonatkozólag, talán még az is kötelessége leendett, — ha egyik vagy másik községnek ez oklevél elkészítéséhez nincsen pénze — hogy e költségeket a sajátjából fedezze.

Ilyeténképen aztán sok mindenre jó egy ilyen alispán. Ha szárazság van: rendeljen meg egy jó esőt; ha a tulságos esőzés folytán rozsla esik a vetésbe — ő az oka, mert mindez bizonyára nem történik, ha más a vármegye alispánja, akit az égiek jobban kegyelnek; de bizonyos, hogy ő segíthetne legsikeresebben a ragadós száj és körmöfájáson is, mely a jószágállományra egiptomi csapásként súlyosul, ha hogy nem volna olyan istentől elrugaszkodott, gonosz vérű ember, akinek minden gondolata csak a körül forog: mint ront-hassa meg e szép vármegye gondjaira bizott lakosságát, holott az volna a kötelessége, hogy azt minden bajtól, szerencsétlenségtől megóvja.

Valóban, minden kegyelet dacára, mellyel Kossuth Lajos nagy hazánkfának neve és személye iránt viseltek és amelyben bennünket bizonyára azok sem mulnak fölül, kik — nevezett kollégánk-ként — a nagy száműzött egyéniségét szinte monopolizálják, lehetetlen egész komolyan foglalkoznunk e tárggyal s lehetetlen elzárkóznunk a gondolat elől: vajjon nem profanálva van-e

T Á R S A.

János, Janka és Jancsi.

Elbeszélés.
Irta: Pílez Mór.
(Folytatás.) (9.)

Gergely János bevallotta, hogy két éve Triestben Gusztáv gróffal heves összekocanása volt, s komolyabb következménye a dolognak csak azért nem lón, mivel a gróft elmulasztatlan diplomáciai küldetés Triestből elszóltatta.

Hazatérteben Jancsi véletlenül találkozott a gróffal. Barteletti, ki első tekintetre nem ismerte fel az utasban egykori ellenfelét, durván elutasítá az idegent. Heves szóváltás keletkezett közöttük. A gróf tetteleg bántalmazta Jancsit, utóbbi védte magát; ebből keztusa keletkezett, mi a gróf végzetes halálával végződött.

A ténylegdek tehát teljesen világos volt a katonai törvényszék előtt. A ténny nem minősítik skandékos gyilkosságnak, hanem pillanatnyi felhevülés okozta emberölés állott az ítélet kihirdetésében.

A bírák Gergely J. századost 3 évi várfogságra ítélték, mit ő minden zúgolódás, minden ellenkezés nélkül tudomásul vett.

Alig töltött el még Jancsi négy hetet a reá szabott büntetésből, midőn egy napon épen ahogy ablakán kihajolva, a méltosá-

gosan tova hömpölygő szöke Duna hullámaina merengve pihentette szemét, volt bajtársainak örömkiallása verte fel álmódoszásából.

„Ide! Ide! szöke ábrándozó, gyere csafe! Had! beszélünk fejeddel!“ Ilyen s efféle kiáltásokkal rontott be egy csapat tiszt a hadsegéddel élőkön örömtől sugárzó arecál.

Mielőtt Jancsi ellenkezhetett volna, a bajtársak körül vették, nyakába borították, ölelgették.

„Mi történt veletek? Mi a baj? Beszéljétek hát?“ szölt Jancsi végre megszabadulva az ölelő karok közül.

A hadsegéd előlépett, katonásan üdvözlé s tréfás komolysággal kezdé el:

„Jelentem atíásan kapitány úr, ön az ezredes úrhoz parancsoltát, hogy a meg nem engedett komédiáért elvegye méltó büntetését.“

„Nekem úgy tetszik, bajtársak, hogy nem én üztem, de ti ütök most játékot. Mit jelent e tréfa? Az istenért beszéljétek!“

A hadsegéd intett tisztársainak, hogy hallgassanak, s aztán még mindig azon a hivatalos hangon folytató:

„Bocsánat, kapitány úr, hivatalos titok! Ezerszer engedelmét kérek, de parancsom van az ezredes úrtól, hogy önt azonnai színe elé vezessem!“

„Akkor, követem Önt!“

„Az ezredes úrhoz!“ hangzott khorusban, s nyomban megindult a kis csoport ezredesének lakosztálya felé?

Az ezredparancsnok hivatalosbójába előtt megállottak a bajtársak, s Jancsi pár pillanattal múlva egyes-egredül állott ezredesével szemközt.

Ez nyers hangon fogadta a belépőt, a melyen mindazonáltal észrevehető volt a jóakaratauk egy árnyalata:

„Pompás egy história, kapitány úr! Hallatlan eset.“

Jancsi mozdulatlan állott főnöke előtt, Türelemesen várta, a minek jönnie kell. Az ezredes tovább dörmögött:

„A katonai törvényszék előtt orránál fogva vezetni, bolondia tenni! Regénybe illő költői mókázás! Kolosszalis ostobaság!“

Vége megmerte Jancsi a kérdést kockázatni:

„Bocsánat, ezredes úr, én nem értem az egészet.“

„Nem érti? — Ugy! — A komédia folytattatik! Kinos ügy, súlyos vád gyilkosság, emberölés miatt s az egészről egy szó sem igaz! — Komédia! Hallatlan blamáge törvényszékünkre! Ha máskor barátot akar menteni kapitány úr, legalább ne hozzon ily szegyet a katonai törvényszékre!“

Jancsi találva, földre szegzé tekintetét

„Na, most már ért, kapitány úr! — folytató az ezredes szelidebb hangon — bolond egy história lesz, az egész pört érvénytelennek nyilvánítani.“

„Engedelmet kérek, ezredes úr, még mindig nem értem. Miért kellene a pört megsemmisíteni? Mi hibát követtem el?“

Kossuth Lajos diszpolgárságának kérdése akkor, mikor azt ily mindenben neveléses és a kérdés nagy jelentőségéhez éppen nem illő kifakadással hozza kapcsolatba a nagyképűsködő honfűtő.

De miután a komikum már megtörtént és úgy vagyunk róla meggyőződve, hogy a „Szentesi Lap” ezzel valami rettenetesen pellengérezni vélte az általa mindenképű bűnösnek tartott alispánt, mi tovább megyünk, mint a kedves kollega és felhívjuk figyelmét az alispánnak egy másik bűnére is, mely mindenben azonos az általa felhozottal úgyanyira, hogy szintén számított nagy hazánkfiának egy diszpolgársága körül forog.

Az eset a következő:

Egy rendezett tanácsú nagy alföldi város, Szentes, 1887 febr. 13-án tartott közgyűlésén nagy lelkesedéssel választotta meg Kossuth Lajost diszpolgárrá és a diszpolgári oklevél elkészítése valamint kézhez juttatására a város polgármesterét és főjegyzőjét bízta meg.

A nevezett rendezett tanácsú város adminisztrációja, főleg ami a közgyűlési határozatok gyors és lelkiismeretes végrehajtását illeti, mintaszerű volt. Természetes tehát, hogy az 1887. febr. 13-án hozott közgyűlési határozat végre is lön nyomban hajta és a diszpolgári oklevél 1888. november havában, tehát csaknem teljes két évvel a közgyűlési határozat meghozatala után szerencsésen útnak indított Turiba, rendeltetési helyére.

És mindez szintén Csongrád megyében történt s hozzá még Szentesen, ahol tudvalevőleg évek es évek óta a „Szentesi Lap” klikkje intézi az ügyeket.

Megtörtént pedig szintén Kossuth Lajos diszpolgári oklevelével, holott a határozat megszavazói monopolizálni akarják az ő nagy nevét és azt hiszik, hogy rajtuk kívül nem is létezik igaz hazafi.

De persze — Szentes város is Csongrád megye kötelekében van, e vármegyének pedig Stammer Sándor az

alispánja és így a szentesi mulasztás bűne is őt terheli.

Csak hogy erről a bűnről a „Szentesi Lap” bőlesen hallgat.

Ez nem illik bele sehogy a számításába.

Rendkívüli megyei közgyűlés. Csongrád vármegye törvényhatósági bizottsága Szentesen, a megyeház nagytermében 1890. évi július hó 31-én délelőtt 10 órakor rendkívüli közgyűlést tart, melyen az alábbi tárgyak fognak elintéztet nyerni:

1. Alispáni jelentés a vármegyebeli összes községek számadásainak és a hátralékos számadások mibenállásáról.

2. A nagymélt. m. kir. Belügyminisztérium 46641|1890. számú rendelete a törvényhatóság körzerti határozatainak kihirdetése, továbbá a községi vagyion kezelése és elidegenítése körül követendő eljárás tárgyában.

3. Ugyanannak 39447|1890. számú, — a csongrád vármegyei gazdasági egyesület segélyezését tárgyában keletkezett 102 kgy. 1890. sz. törvényhatósági bizottsági határozatot jóváhagyó rendelete.

4. Ugyanannak 34066|890. számú és a szilágymegyei „Wesselényi-egylet” megkeresése folytán hozott 146 kgy. 880. sz. törvényhatósági bizottsági határozatot jóváhagyó rendelete.

5. Ugyanannak 37327|890. számú rendelete a vármegyei házispénztárról 1888-ik évre szerkesztett számadásra nézve keletkezett észrevételek elenyésztetése tárgyában.

6. Ugyanannak 40704|1890. sz. rendelete a kistélek-községi gyámpénztár 1889. évi állásáról szóló mérleg felülvizsgálása tárgyában.

7. Ugyanannak 35388|890. számú rendelete a bécsi lókiállításon lovaikkal részt vevő vármegyebeli lakosok segélyezése tárgyában keletkezett 114 kgy. 890. sz. határozatra és az ezzel kapcsolatban tett intézkedésről alispáni jelentés.

8. Ugyanannak 35807|1890. számú,

a dorozsmai közbirtokosság ügyében keletkezett 321|kgy. 889. számú határozatot megsemmisítő rendelete.

9. Ugyanannak 39127|1890. számú rendelete, melylyel szintén a dorozsmai közbirtokosság ügyében keletkezett 388|kgy. 889. számú törvényhatósági bizottsági határozatot megsemmisíti.

10. A Nagymélt. m. kir. kereskedelemügyi minisztérium 11847|1890. számú rendelete az államépítézetki hivatalok műszaki szemlézetének úti költségei és illetményeinek felszámítása tárgyában.

11. Szentes rendezett tanácsú város képviselőtestületének a gymnasium tanárok részére lakbért megállapító 46890 számú határozata s az ellene Udvardi Sándor és társai által benyújtott felelkezés.

12. Ugyanannak a fogyasztási adó jövedelem elszámolása tárgyában keletkezett 4 kgy. 890. számú határozata s az ellene Dr. Matéffy Ferenc által benyújtott felelkezés és a fogyasztási adókezelés fölülvizsgálata.

13. Ugyanannak 16890. sz. a kelt határozatával alkotott szervezeti szabályrendelet s az ellene Bodor Imre, ifj. Sarkady Nagy Antal és társai, Sulcz László és it. Sarkady Nagy Antal által beadott felelkezések.

14. Alispáni előterjesztés a vármegyei széképület kupolájának kijavitása iránt.

15. Alispáni jelentés a vármegyei építkezési szabályrendelet módosítása kérdésében Mindszent község kérelme folytán keletkezett 39 kgy. 890. sz. törvényhatósági bizottsági határozatra.

16. Szentes rendezett tanácsú város képviselőtestületének 171890. számú határozata, mely szerinti a szentes-hímvásárhelyi vicinális vasút építési költségeihez a város 60 ezer forinttal járul hozzá.

17. Ugyanannak 47|1890. számú s a polgári leányiskola helyiségénél további építkezést rendelő határozata s az ellen Soós Pál által benyújtott felelkezés.

18. Csongrád nagyközség képviselő-

„Ej! hallgasson hát! Imrey báró mindent bevaltoit, ő maga követeli maga ellen a vizsgálatot! Legyen hat már vége ennek a regényes áldozatkészégnek!”

Jancsi megdöbben, de hirtelen magához térve, folytatja:

Ó János! — a jó János! Most mindenestre érteni kezd a dolgot. Ezredes úr épen most méltóztatott baráti áldozatkészégről beszélni, azonban — bocsanat — tévedni méltóztatott az egyénekben. Imrey báró, ifjúkori játszótársam, nemes barátom mint sejttem föl akarja magát áldozni, s most maga magát jelenti föl, mint sógora gyilkosát. Neunde, így van ezredes úr? Most ismét felismerem az én régi Jánosomat!”

Az öreg ezredes, kinek számtalan csutában megacélozott szíve mindig kellető helyen volt, kétkedve csóválta fejét, érthetetlenül morgogott fogai között, s őz koponyájára előt az egész ügy érthetetlen kezdett lenni.

A kapitányának szelid komolysága s természetes hangja zavarba hozták az agg harcost. Soha ily eset nem fordult még elő praxisában; soha oly eset, hogy két egyén egymást takargatja, csak azért, hogy magára toihassa a gyilkosság bűnét, s egyszerűen a pár évi szigorú büntetést.

Az ezredes egy darabig némán bámúlt a százados nyílt arcára, majd nyers hangon kifakadt:

„Mindig — s mindig érdekesebb! Egyik kettőjük közül eszelős, vagy a báró, vagy

Őn, kapitány úr! Majd meg látjuk, kinek van igaza!”

Főlemelkedet székéről, egy mellékajtóhoz lépett, s azt kinyitva, udvariasan szólt: „Báró úr!”

Halványan, véznán, mintegy sirból kelve, János lépett elő. A másik pillanatban a két kebelbarát egymást tartá átölelve.

„Rosz ember!” Kezdé végre János — „hát ezt tetted éretem. S híheted csak egy pillanattig is, hogy elfogadom az áldozatot!”

„Nincs áldozat, mely elég nagy lenne a hálaival szemben, mit megboidogtít atyád iránt érezek, melyet atyád szent emlékeinek szentelék!”

„S Jankára nem gondoltál, midőn ezt tetted, midőn számszándékkal jövőd akartad megsemmisíteni?” De csakis Ó rá gondoltam! — Emlekezz csak atyád szavaira: Neked testvéredért kell élned mondá, midőn te is katona akartál lenni. Nekem senkim sincs itt e földön, Janka számára akartalak megmenteni téged, Janka számára, kiért örömet odaadnám életemet!”

Mig a két barát megfelelőkezve minden másról, a viszontlátás első, boldog pillanatát élvezve, egyik sem vette észre, mint lép ki egy mély gyászba öltözött nő ugyan azon mellékajtón, melyen az előbb János jött be.

Halkan zokogva nézé végig a gyászos hölgy a megható jelenetet.

Lassan lassan közelebb lépett a két férfűhoz, s midőn Jancsi szívből jövő, mély megindulástól remegő hangon bevégzé be-

szédét, vállára tette hóhérr gyöngéd kezesekjét.

Jancsi egész valóját edes fájó érzet futotta át. Odaborult a gyöngéd alak lábaihoz, s halkán susogva: Janka, edes Janka, elhalmozá csókjaival azokat a gyönyörű fehér kezeket.

János, Janka és Jancsi ismét együtt voltak, meghatva ölelkezett össze a három jó barát.

Az ezredes mély hangja ricszta fel a boldog álmodozókat.

Na, végre valahára tudjuk, ki volt a boldog! Kiáltoit az agg katona, miközben egy könyv rege szűrte szempilláit.

A várfogságnak vége kapitány uram, de azt a csinyt, a katonai törvényszék megsejgyenitését nem viszi el szárazon!”

* * *

A történet veget úgy is kitalálhatják olvasóink, azonban a gróf gyászos kimúlásának okáról, történetéről — melynek oka a „katonai törvényszék halatlan blamage” lön — kell egyet-mást elbeszelnünk.

Emlekeznünk még arra midőn János az olasz nővel való párbeszéde után elvágatott sógorának kastélya felé. A kastélytól nem messze, János a főbejártótól jobbra tért el, egy a park mentében elnyúló keskeny, árnyas ösvény felé vette útját, hogy a hátsó ajtóánál, ott, hol a park a magaslatról gyönyörű kiáltást nyújt — térjen be a kastélyba.

(Folyt. köv.)

testületének az adó visszatérítési összeg átengedése tárgyában hozott 18/889., 150/889. és 7/890. számú határozatai.

19. Mindszent község képviselőtestületének 31/890. sz. a. a bordélyházak rendezése tárgyában alkotott szabályrendelete.

20. Horgos község képviselőtestületének a regále kártalanítási összeg mié-
kint leendő felhasználása tárgyában ke-
lekezett 46/890. sz. határozata és az
ellenle Burg Dénes és társai részéről be-
nyújtott felelkezés.

21. Éder János törv. hat. bizottsági tag indítványa a „paizs tervek“
(coecidaeak) írtása tárgyában.

22. Sándorfalva községi tisztújítás
ellen Dávid József és társai által be-
nyújtott felelkezés.

23. Alispáni előterjesztés a szék-
épület földszinti hivatalhelyiségeihez egy
szolga alkalmazása iránt.

24. A szegvári volt széképület egy
lakrészenek bérbeadása tárgyában Prá-
novszky Károly szegvári lakossal kötött
bérleti szerződés.

25. Tápé község képviselőtestületének a jégverés által károsult községi
lakosok kormányilag leendő segítése
tárgyában 19/890. sz. a. keletkezett
határozata.

26. Mindszent község közönsége és
örgróf Pallavicini Sándor között a mind-
szenti 1523. sz. telekjekben 1484. hr.
sz. alatti 1800/1600 hold ingatlan eladása
felett 1889. év július 1-én létrejött adá-
svételi szerződés.

27. Dr. Lakos Imre árvaszéki ülnök
kérvénye 6 heti szabadságidő engedélye-
zése iránt.

28. Dr. Bartha Kálmán árvaszéki
ülnök kérvénye szabadságidejének meg-
hosszabbítása iránt.

29. Zolnay Kálmán várm. aljegyző
kérvénye 4 heti szabadságidő engedélye-
zése iránt.

30. Boryszlavszy Leó várm. irnok
tb. alszámvevő kérvénye 6 heti szabad-
ságidő engedélyezése és 50 forint segély-
összeg adományozása iránt.

31. Friedsam János Henrik dere-
kegyházi lakos állatorvosi oklevelének
meghirdetése.

32. A vármegyei számvevőség je-
lentése Mindszent község 1885. évi árva-
leteti pénztári számadására vonatkozó
240/1889. sz. törvényhatósági bizottsági
határozat végrehajtása tárgyában.

33. Ugyanannak jelentése, Szegvár
község 1885. évi gyámpénztári szá-
madására vonatkozó 237/889. sz. törv. hat.
biz.-sági határozat végrehajtása tárgyában.

34. Ugyanannak jelentése Csongrád
község 1888. évi gyámpénztári szá-
madására vonatkozó 231/889. sz. törvény-
hatósági bizottsági határozat végrehaj-
tása tárgyában.

35. Ugyanannak jelentése Horgos
község 1887. évi szegényalap pénztári
számadására vonatkozó 383/889. sz. törv.
hat. bizottsági határozat végrehajtása
tárgyában.

36. Ugyanannak jelentése Kistelek
község 1888. évi közpénztári számadá-
sára vonatkozó 181/1890 sz. törv. hat.
bizottsági határozat végrehajtása tár-
gyában.

37. Szentes város 1887/88. évi
gymnásiumi pénztári számadása.

38. Ugyanannak 1889. évi gyám-
pénztári számadása.

39. Csongrád község 1889. évi
gyámpénztári számadása.

40. Mindszent község 1889. évi
gyámpénztári számadása.

41. Ugyanannak 1885. évi váltás-
pénztári számadása.

42. Ugyanannak 1886. évi váltás-
pénztári számadása.

43. Ugyanannak 1887. évi váltás-
pénztári számadása.

44. Ugyanannak 1888. évi váltás-
pénztári számadása.

45. Ugyanannak 1888. évi váltás-
pénztári számadása.

46. Dorozsma község 1889. évi
gyámpénztári számadása.

47. Kistelek község 1889. évi köz-
pénztári számadása.

48. Ugyanannak 1889. évi szegény-
alap pénztári számadása.

49. Csany község 1888. évi közpénz-
tári számadása.

50. Ugyanannak 1888. évi szegény-
alap pénztári számadása.

51. Ugyanannak 1888. évi leltári
számadása.

52. Mágocs község 1889. évi köz-
pénztári számadása.

53. Ugyanannak 1889. évi szegény-
és betegápolási alap pénztári számadása.

54. Ugyanannak 1889. évi terméki
számadása.

55. Ugyanannak 1889. évi leltári
számadása.

56. Algyő község 1888. évi leltári
számadása.

57. Ugyanannak 1889. évi gyám-
pénztári számadása.

58. Horgos község 1889. évi leltári
számadása.

59. Fábján-Sebestyén község 1889.
évi leltári számadása.

60. Teés község 1889. évi leltári
számadása.

Licitáció.

A „Vásárhely és Vidéke“ f. hó 17 én
megjelent 29 ik számában e cím alatt mondja
el véleményét, Hmvásárhely város közigaz-
gatásában felmerült azon sajnálatos esetre
vonatkozólag, melynélfogva az adókönyvek
éveken át elhanyagolt vezetésének utánpótlása
végett, hosszas vajadás után árlejtés tartani
s a megtartott árlejtésen legutányosabban
jelentkező magán egyéneknek vállalatba adni
kellett az adókönyvek vezetését, csakhogy
egyszer valahára meglegyenek.

Miután nálunk hasonló eset áll fenn,
menyiben itt is néhány évről adó főköny-
veink egyáltalán nem vezettek, csakhogy
ez még nyilvánosságra ez ideig nem került;
ennélfogva helyén valónak tartjuk olvasóink-
kal az említett cikket egész terjedelmében
közölni, hogy annak idején a teendők iránt
kellőképen tájékozva legyünk.

A sok igazságot tartalmazó cikk a
következőképpen hangzik:

Ritka árlejtés folyik pár hete városunk
közházán. A közigazgatás ujabbkori történe-
tében alighanem korszakot fog alkotni. Az
adókönyvek vezetését adják bérbé, és perdül
a dob: ki vállalja olcsóbban? Az árlejtés
szerencsésen végződik, a vállalkozókkal —
hála az Égnek — létrejön az alku, megköt-
tetik a szerződés, és jó dolgunk van még,
hogy akadtak jó lelkű emberek, kik 1900
frtért hozták rendbe évek óta rendetlen
adókönyveinket.

Amint már mai nap szokás, nagyon
természetes, hogy a fővállalkozók allvállala-
latba bocsáthatják a vállaltai munkát. Az
alku s az árlejtés újból kezdődik, de ez
már nem tartozik sem a városra, sem mi
reánk, mert a város pénztárából csak 1900
frt költenek el, a többi nem az ő gondja.

Az igazat megvallva, ezen modern
találmányért őszinte hállára kötelezték köz-
igazgatásunk vezetői az adminisztráció
gyakorlati embereit ország, talán világszerte.
Nem hisszük, hogy a yankeek hazájában,
Amerikában — a hol pedig nem sokat
teketóriáznak a közdolgozók sem — már
ennyire volnának. Utóvégre valóságos arká-
num ez arra, miként lehet a hátralékokat
közhivatalokban feldolgozni. A min anyyi
ember oly régóta hiába törí a fejét, —
annak im meg van a nyitja. Egyszerűen
bérbé vagy vállalatba kell adni a hátralékok
feldolgozását. A ki olcsóbban vállalja, az
végezze. Sok a hátralék a bíróságnál? Ha
elhatna szavunk Szilágyi Dezső, az ország
igazságügyi kormányának vezetőjéig, mi a
vásárhelyi mintát ajánlanók neki. Adja ki
szakmányba, vagy darab számra, vagy akárhogy
annak, a ki olcsóbban elvállalja a restanciák
feldolgozását — és lesz nem sokára justiciánk
olyan rendben, hogy csak úgy repes a szíve
örömeiben!

De hát egészen komolyan szólva,
tartható az olyan állapot, melynek nyilvánulása
az a licitáció, mely most a város házában folyik?
Lehetséges és törvényes helyzet az olyan,
melyben törvényen alapuló közhatalosi funk-
ciók elvégzését magánosoknak kell bérbé
vagy vállalatba adni? Azok az adókönyvek
közhitelességű könyvek, de csak akkor, ha
törvény szerint erre hivatott és választott
tisztviselők által vezetettek. Hogy miként
ruházhatók fel egyesek közhatalosi funkciók
teljesítésével: erről törvényeink elég világosan
s részletesen intézkednek. Mindent ki
lehet ezekből olvasni, csak azt nem, hogy
magánosokra vállalatok útján lehessen át-
ruházni a közhatalóságoknak egyes teendőit.

Hiszen valóságos komikum ezen állapot.
A közdok kezeléséről szóló törvény értel-
mében az adóhivatali közegek eljárásukért
fegyelmi uton is felelőre vonhatók. Miként
lehet ezt érvényesíteni oly egyénekel szem-
ben, kik a törvényhatóság irányában nem a
közhatalom valamelyik ágának letétemé-
nyesei, hanem privát vállalkozók? Sehogy
sem, hanem ennek korrekтивumául szolgál
azon, bármely üzleti szerződésbe méltó kikötés,
hogy amenyiben a fővállalkozók nem vég-
zik el pontosan a munkát, azon esetre a
vállalati díj 1/4 részét elvesztik, sőt ezentúl
is költséjükre teljesítheti a munkát a városi
tanács. Más felelősség nem is terhelheti a
vállalkozókat, ez nagyon természetes.

Nem kutatjuk most, kik és mik az
okai annak, hogy ennyire jutottunk. Mi a
tényeket konstatáljuk, és ismételve azt
mondjuk, hogy így nem folyhatnak tovább a
dolgok. Mert végre is tarthatatlan helyzet
az, hogy mi a szervezeti szabályokban meg-
állapítjuk hivatalaink szervezetét tisztviselő-
löink számát s fizetését ezeknek ügykörét,
de azért folytonosan hol itt hol ott kell egy-
egy nyílást betömnünk, újabb meg újabb
költségeket tenünk, licitációkat tartanunk
és magánosokra bizzunk köztisztviselőinknek
a dolgát. Akinek érzéke van a közigazgatás
rendje és méltósága iránt: az normális álla-
potnak ezt nem fogadja el.

Ujdonságok.

Szentes, 1890. július 20.

Egy hét.

Ez volt igazán a nagy hét! Az első igazi nagy hete a magyar nemzetnek, negyedik század óta, mikor a töredelmes bűnbánat és bójt helyett az igazi öröm és lelkesedés nemese tüze hevítette a magyar sziveket. E héten tartotta a legmagyarabb főhercegek leánya: M a r g i t főhercegnő, esküvőjét a magyar fővárosban, a magyar királyok kápolnájában. Magyar nyelven ment végbe a szertartás, a szónoklat, melyet S i m o r hercegprímás tartott, de magyaros volt a fővárosi publikum lelkesedése is.

No csakhogy ezt is megértük! most már lehet alapos reményünk, hogy a követ kezű negyedik század alatt még többet is megértünk.

Egy szemtanú beszéli, hogy soha még német ember nem tett a magyar népnek annyi szolgálatot, mint ezen a napon a H e n c y s z o b o r. De meg magyar ember sem tanúsította a németek iránti szeretetnek annyi jelét, mint akkor. Közül három ezer magyar ember gyülekezett a H e n c y s z o b o r szobor lábai elé, belekapaszkodva az érzéketlen kőbe, kik lelkes eljenzésekből törve ki, fogadták az arra vonuló népszemléteket. Ez aztán igazi ironiája a sorsnak. Hanemhát azért semmi sem bizonyos, mert azt mondja a latin: „T e m p o r a m u t a n t u r.“

Tűzben voltak ám még a r o z s y ó i a k is, csakhogy őket nem a lelkesedés tüze hevítette. Vétkes gondatlanságból eredő szerencsétlenség riadalma töltötte meg az egész várost, amint f. hó 15 én lángnyelvek nyaldosták körül az érseki város legszebb palotáit, a takarékpénztárt, a ferenciek templomát, a barátok épületét, a zárdát, zsidó-templomot és még vagy 60—70 házat.

Bizony-bizony nagy szerencsétlenség, amelyet pogári kötelességünk enyhíteni. Én már szinte elem képelem a csoszogó suplikáns görnyedt alakját, amint mély bariton hangjával ajtatons mormolja fogai közt ama megszokott szöveget: „Tessék adakozni“ stb.

Azt mondják, hogy egy falusi mesterember épített egyszer egy kastélyt, melyen a nagykapun kívül egyetlenegy ajtó sem volt, úgy hogy míg ezen a mizerián segítt, a keményen jártak be; mikor meg már az ajtók készen voltak, akkor meg a keményeket bontatta le, úgy, hogy most ismét a füstnek nem volt hol kijárnia. Hanemhát ott, ahol éppen útát talált, ablakon ajton tolt ki. Feirakta hát a keményt, aztán meg az ablakokat tartotta feleslegessé. Így aztán biztosította magának az állandó foglalkozást. — Ilyenformán valahogy vannak most az új igazságügyi palotával. Először megelégedtek a fogházfelügyelőről s mikor ennek szorítottak egy vacoknak való helyet valamely sarokban, akkor meg rájöttek, hogy ilyen katakombához bizony szükséges volna egy házfelügyelő is. Ennek a mizeriának az orvoslására azután a törvén. elők kiesztel valamit; most meg alkalmas embert, azaz hogy semmijem embert sem bírnak fogni erre az állásra.

Hol van hát a közmondások igazsága?! Pedig erre is volna egy, amely azt mondja: „Kutyát kapni, csak korpá legyen.“
? ! ?

Hanem egy közmondás bizonyosan van, amelynek már számtalanszor b-bizonyítottat az igazsága: „Sapienti pauca.“ Sokszor elhajtogatták ezt a héten az öregek, mikor meghaltak a párhajhistóriát. Hanemhát hiába, a tüzevérű fiatalok csak nem hagyja a becsületet. Volt is kiváncsi nem kevés, amint szárnya kelt a hír, hogy párhaj lesz. Sokan szerették volna meglesni és nehogy elaludjanak, egész éjjel le nem felekedt. De azt már kifejezték a számításból, hogy bizony az ilyen még belépti díjért sem lehet megnézni.

Apróság! A belépti díjról jut eszembe, hogy megerkeztek Thalia papjai és papnői. Tegnap meg is kezdtek az előadásokat. A „Királyfogás“ volt a m e s t e r f o g á s, melynek első előadása meghódították a közönséget. Csak kintárást és sok szerencsét!

— **Kakujay Károly.** Vármegyénk új tanfelügyelőjének eddigi életéről és munkásságáról a „Szegedi Napló“ f. évi 195 ik száma tárcácaikat közli, melyből a következőket adjuk: *Kakujay Károly* temesvári segédtanfelügyelő 1840-ben született Temesvármegye Buckerau községében, hol atyja jegyző volt. Sok fontos szolgálatot tett a német ajku vármegyében a magyar tanügynek. Elemi iskoláit Stájerlankon, anyja bátyjánál végezte, ahol a zongorában, orgona és hegedűjátékban is alapos oktatást nyert. Innen Versecre ment a reáliskolába, melyet kitűnő eredménnyel végezvén, felvételtett a Budapesten akkor fennállott es. k. pedagógiumba, hol olyan sikerrel végezte tanulmányait, hogy a vizsgáló bizottság jónak látta képesítő oklevelébe beírni, miszerint az összes jelöltek közt ő volt a legkitűnőbb. Mint tanító, legelőbb az ó budai elemi iskolában nyert alkalmazást, innen az oraviciai főelemi iskolához választották el, majd meg a magyar kir. helytartótanács által a nagy-kikindai főelemi iskolához lón tanítóul kinevezve. A 67 ik mozgalmass időkben a tanügy terén is nevezetes események fejlődtek ki. Így megalkult a „*Délmagyarországi tanügygyűlés*“, melynek első elnöke *Kakujay Károly* lón. 1868-ban a közoktatásügyi minisztérium, a tanítók érdeimi színonalának emelését célozván, kiadta a „*Nyitányok Lapját*“ s ekkor *Kakujay* volt az első, ki e lap révén felhívta a mérvadó körök figyelmét a bécsi kiadású tankönyvek hiányára és rámutatott a magyar fológás és szellemnek megfelelő eredeti magyar tankönyvek irásának szükségessé váltára, megszabván egyszersmint azon irányelveket is, melyek szerint a tankönyvek szerkesztendők volnának. E kiváló becsű munkálatai teiköltötte a kormány figyelmét és csakhamar megjelentek a *Kakujay* szellemében szerkesztett új tankönyvek. 1872-ben *Kakujay* Temesvár helyvárosi tanítónak lón megválasztva s e minőségben 1873-ban Bécsbe küldetett a világkiállítás tanügyi osztályának tanulmányozása céljából. 1879-ben Temesvár-várvárosi igazgató-tanítóul lón megválasztva s e itt ép úgy, mint korábbi működése terén, odaadó buzgalommal hatott közre a magyar nyelv terjesztésének nagy feladatánál. E terén és általában a tanügy terén szerzett érdemei elismerésül nevezetett ki aztán a közoktatásügyi miniszter által Temesvármegye másodtanfelügyelőjéül. 1885-ben ülte meg tanítósága negyedszázados jubileumát, mely alkalommal lelkes óvációkban részesítettek. Két kiváló mű került ki *Kakujay* tollából: A temesvármegyei tankönyvet nevelési-ügyének története és egy — népis kök részére írt természetrajz. Ily széleskörű munkássága fényűt, természetesen csak örömmel üdvözölhetünk új állásában, mint vármegyénk tanfelügyelőjét, mert kiváló miltja biztosított nyújt a jövőben arra néve, hogy helyét méltóan fogja betölteni és mindenben pótolni fog bennünket azon vesztéséért, mely a volt tanfelügyelő, *Lévay* Ferenc távozásával sujított. Tanügyünk, a távozott tanfelügyelő alatt óriási előhaladást tett, de azért elég munka vár még ez új tanfelügyelőre is, kinek fent vázolt élettörténete arra a neményre jogosít, hogy az a munka benne emberére talál.

— **Félév végén.** A kereskedő világban nem kis fontosságú esemény a félév vége, amikor lezárva az üzleti könyveket, számolt vetnek, önmagukkal, munkásságuk eredményével, a sikerrel vagy balsikerrel, nint munkájuk gyümölcsevél vagy a helytelen gazdálkodás káros következményeivel. Nálunk négy pénzintézet van, melyeknek működését, mint érdekelt felek, élénk figyelemmel kíséri a nagy közönség. E pénzintézetek június hó végén lezárva üzleti könyveiket manapság már készen vannak félévi zárszámadataikkal, melyeknek kedvező eredményét konstatálhatjuk. Szép és arányos fejlődés mutatkozik mind a négynél, mit mint közzéadásai viszonyaink kedvező átalakulásának egyik jelét, örömmel üdvözölhetünk. A vezérszeretet, mint eddig, most is megartotta az u. n. „kis takarékek“ azonban nem sokkal áll hátrább nála a „Szentesi hitelszövetkezet.“ A szentesi takarékpénztárnak rég megállapított jó hírve most is e jó hírvéhvhez méltóan beigazolta a részvényesek hozzá fűzött szép reményeinek jogosultságát. Ha százalékokban kifejezve intézet nyereségem nem úti is meg az előbb emittett „kis takarékek“ nyereségem százalékának mennyiségét, ez csak onnan van, mert a Szentesi takarékpénztár nyereségem másfélannyi felé osztatik, mint amább.

— **Halálozás.** Megdőbözött a halál gondolata. Az a svár egyedüllet, lent a hideg rög között néhány lábnyira az élők lábait alatt, az érzéketlen hidegség a megmerevült tagokban, az a földi bajokról való gondatlanság. A fájdalom kinyomata a sápadt arcon. Menyi fájdalommal sebtét a szerető sziveken és hánny fájdalomdult szívre nyujt gyógyító balzsamot, ki tudná megmondani?! De az örök törvény marad, ami volt. Ezt nem zökkenti ki rendes folyamából sem a szeretők szívreperzstó jaffai, sem a fájdalom által kisajított kínos nyögések halálhívó hangjai. Egyik korábban, másik később eri el letének végét, de sorsát senki sem kerülheti el. Csakhogy egyiknek elvesztése fájdalommal érinti a hozzá közel állókat, mint a másikké. Így a szokottan is fájdalommal érintett bennünk *Tóth* János volt megyei főjegyző halálának a híre, ki a f. hó 17-én 38 éves korában hunyt el. A halál ugyan jételemény volt ráneve, mert majdnem egy év óta élőlálott volt övére és azon társadalomra, melynek azelőtt az elhunyt egyik elsőrendű tevény tagja volt. A reális közélet elfeledte, mint az érzéketlen gép, melynek kiesett szöge helyébe egy másikat tesznek, de nem felejték el ismerősei s jóbarátai, kiknek szíveben emlékezte örökké élni fog. Legyen neki könyvű a hant! A család az elhunytból a következő gyászjelentést adta ki: „Aulítottak fájdalom téiz szívvel tudatják úgy a maguk, mint számos rokonaink nevében is a hön szeretett gyermek, illetve felejtéhetetlen édes apa: *Tóth* János ügyvéd és Csongrádvármegye volt főjegyzőjének Szentesen, 1890. július hó 17-én delelőit 1/2 1. órákor életének 38-ik évében, hosszas szenvedés után bekövetkezett gyász halálát. A boldogútnak hült teteme f. hó 19-én délután 3 órákor fogtak az ev. ref. egyház szertartásai szerint, örök nyugalomra helyeztetni. Ádás és béke poraira! Id. *Tóth* János és neje Balogh Erzsébet, mint szülők, *Tóth* Andor Gyula, mint fia.“ — Temetése tegnap, f. hó 19-én, d. u. 3 órákor ment végbe, az összes intelligencia részvételé mellett!

— **Sport egyleti hír.** *Rapcsies* György ármestesítő társulati főmérnöknek ez áltársári leköszönése s városunkból ennek folytán elavozása miatt a helybeli sportegylet is egyik derék és munkás vezetőjét, választmányi elnökét vesztesztte el. Mint biztos forrásból értesitenek bennünket, a sport egylet választmányi elnöké *Pokorny* Todor árm. társulati mérnököt óhajtán megnyerni, a ki eddig, mint egyszerű tag is, szakavatottságának nem egyszer adta tanújelét s maga is nagy sport-ferfi. Mi csak örömnöknek adunk kijejeztet a választás felett, mert kétségteleen, hogy bármely egylet, vagy intézmény életrevalóságának legfőbb biztosítéka, ha élén szakavatott s ügybuzgó vezetők állanak.

— **Központi választmányi ülés.** Mint hallomásból tudjuk, f. hó 17-én tartotta a körös-tisza-marosi ármentesítő társulat központi választmánya ülését, és alkalommal Szentesen. Az ülésnek legfontosabb pontját az *árterfijelzési munkálatok befejezéséről* szóló főigazgatói jelentés képezte, melynek folytatás hozott határozat alapján a lapunk más helyén közölt hirdetményt tette közzé a központi választmány. Felhívjuk e helyen is az érdekeltek figyelmét ezen hirdetésnek alapos átolvasására, hogy jogaik biztosítása és érdekeik megóvása végett a szükséges lépéseket megtehessek. Az ülés többi, esetleges tárgyaitól s az azokra nézve hozott határozatokról azonban tudósításunk nem szolgálhatunk, mert a meghívók szétküldésével megbízott tisztviselő elfeledett bennünket értesíteni, a mi anyival inkább rosszul esik nekünk, mert nyilvánosan biztosítva letünk arról, hogy ez elmaradni ezután nem fog s mert a legközelebbi multban tartott ülésre szintén meghíva lettünk. Tudjuk, hogy ez alkalommal mellőztetésünk nem szántsándékkal történt s nem egyéb volt okozója, mint egy kis elvétel, mindennek dacára azonban nyilvánosan kellett dokumentálnunk ezt, mert erről szóló tudósításunk hiányát másval nem tudjuk menteni.

— **Villámcsapás.** Egy kis jó nyári zápor frissítette fel csütörtökön d. u. a hosszszas rekkenő hőségétől fojtóvá vált levegőt és verte el egy kissé, a már már tűrhetlené vált nagy port, mely zápor, hogy nagyobb vihar nélkül mit el, csak kivételes szerencséje védőknek. Egy kis előjátéka ugyan volt a zápornak s néhány fának a koronáját letörte, sőt egy villám is lecsapott a Szalay József nyug. ref. tanító házába, melynek faláról a tapasztalva levő, behatolt a szobába is, de miután senki nem volt bent, emberélet nem esett áldozatul. Gyülekeiyabb anyag sem akadván a cirkukások tűzanyag útjába, szétszórtan anélkül, hogy nagyobb szerencsétlenségnek okozójává vált volna.

— **Vívni tanulók figyelmébe.** F. évi augusztus 10-1-ével a sport egyület által gróf Vay Lajos, vívómesterrel a pótfőnök iyan tekintetében kötött szerződés is lejár s ekkor a sport egyület tagok ez évre befizetik a vívás tanulsát. Mint halljuk ennek dacára is gróf Vay Alajos f. évi szeptember elejéig itt marad, ha lesz elégszámú jelentkező, akik a vívást elsajátítani óhajtják. Felhívjuk emellegva városunk azon fiataljait, kik eddig azért, mert a sport együletnek nem tagjai, nem vettek részt a vívó tanfolyamban, hogy ilyeszezenek felhasználni a kedvező alkalmat, hogy ezen test és izomzódó férfias sportot elsajátíthassák.

— **Mankós verekedő.** Két hónaljmankón jár az istennád, alázatosan szokott könyörögni a templomok ajtajában alamizsnáért; mindezek dacára ő benne is felforr a méreg, haragra gerjed az indulat s annyira ragadja, hogy járó szárazamál, a mankójával olyat üt fejére haragosan, hogy vér borítja el a fejt s beleszedül az ütésebe. — S z a b ó Jánosnak hívják azt a haragos nyomorékot, körül írt megemlékezünk s a ki a f. hó 19-én reggel 8 órakor a róm. cath. templom ajtajában Zsigárdics Gábor haragozó egyházi szolgáira sújtott egyik mankójával olyat, hogy az ütés helyén a vér nyomban kibugygyant s elszáradt. Azután hónalja alá kapva mindkét mankóját sebes mozgásokkal elbicegett, úgy hogy mire az ennek folytán keletkezett zúrcsavarban egy rendőrt találtak, már ez csak a csendőrszámánra közelében érthette el a merénylőt. Természetes, hogy a harcias természetű nyomorék, e ténye miatt ideglenesen hívásra került, a hol aztán elmélkedhetik arról addig is, míg a törvény rendes útján megkapja büntetését, hogy talán nagyon is megharagudott ő Zsigárdics Gáborra azért, mert állítása szerint, az őt csunyánál összeszedte, s hogy mégis nem kellett volna mankóját éppen az ellen használni, a ki gyakrabban megszokta őt segíteni egygyel-mással.

— **Nyári országos vásár.** Ismét össze-

gyült az a nagy sokadalom, mely évenként négyszer szokott az ország különböző részeiből összeveredni, hogy kínálja a maga vidékének speciális áruát, összevásárolva viszont azokat, amiket arra-felé nem kapnak. Melegen tűz le a nyári napsugár, hogy szinte csurom víz a nagy munkában, melyből kora reggeltől késő estig nem is szabadulhatnak. De hát az anyagi haszonért, mely a létfontartásnak egyik tényezője, mindent el kell szivlelni. Különösen ez a mi nyári vásárunk az, melyet *szaladó vásárnak* is hívnak, melyben ugyancsak talpon kell lenni az eladóknak. Különben most talán fog birni némi állandósággal, amelyben a kisebb gazdák, kik a vásár zömét képezik, nagyrésztben leartattak, elnyomattak. Nagyan hátrányára van ámbar a zárhat, mely a marhavászes helyekről való jószágajutásban akadályozza a gazdákat, sőt még vérszentes helyekről is sok utánjárással eszközölhető. Így nem csoda, ha a baromvásárban nem nyilvánult és sokkal tartózkodóbb az a vételked, ami máskor, ilyen nagy munkaidőben nagyobb mértékben szokott nyilvánulni. A kínálat is igen csekély.

— **Még egyszer a polgármesteri ukáz.** Nem is reflektálnak most már a polgármester azon hires rendeletére, melylyel a hírlapudósítók részére értesítések adását és iratok kiszolgáltatását megtiltotta, mivel ellene illetékes helyen panaszunkat beterjesztettük. Azonban a „Csongrád megyei Közlöny” legutóbbi száma jónak látja a dolgot szépiteni és a polgármesteri rendeletet oda magyarázta, hogy az csak oly ügyekre vonatkozik, melyek még teljesen elintézve nincsenek s amelyeknek időelőtti publikálása esetleg a város, vagy egyesek anyagi károsodásával járhatna. Hát ez nem így van. Először is, mert a polgármesteri rendelet nekünk oly minőségben hozatott tudomásunkra, hogy az minden értesítést kizár és semminemű kivételt nem tesz; másodsor meg, mert nem ismerünk egy város közéletében semmi olyan ügyet, melyet nyilvánosságra ne lehetne hozni, mert ami titkolni való lehet ily ügyekben, azt nem szokták papírra vetni, ami pedig a papíron nincs, azt onnan nem is lehet leolvasni. Hivatalos titkot pedig éppen azon a helyen, honnét kitiltattunk, nem ismerünk s az ott soha és semmiféle körülmények közt elő nem fordul az iratokban. És sajátságosnak kell tartanunk minden olyan véleményét, mely oda konkludál, hogy egy város közügyeiben csak a már elintéztet ügyek publikálhatók, hiszen akkor a városi ügyeket megbeszélni sem lehetne és a közgyűlési meghívókban sem a tárgyatok közzétenni, avagy az azokban elősoroltakat a közgyűlést megelőzőleg tanulmányozni, pedig hát éppen a törvény maga rendel így. Már pedig a nem közgyűlés által elintézendő ügyek más különbek annál s azokra nézve az a kivétel, hogy nem közgyűlés ele tartoznak, csak az elintézés mikéntjére vonatkozik, de nem az ügy nyilvános vagy nem nyilvános volta. Hát hiszen jó lesz azt a rendeletet egészben visszaszívni. — Akinek nincs félteni valója, nem titkolódzik.

A magyar ipar- és kereskedelmi bank részvénytársaság, mely Tisza István elnöklése alatt f. évi május 31-én tartotta a lakuló gyűlést, e napokban szétküldött körlevéllel tudatja, hogy *működését az alapszabályai által meghatározott minden irányban megkezdte.*

Az előtűnk fekvő körlevél szerint a bank, mint a hazai ipart támogató pénzüzetetről szóló 1890. XIV. t. c. alapján létesített pénzintézet, feladatait tekintni első sorban *iparvállalatok létesítését,* meglevőknek megnagyobbítását és fejlesztését, valamint társas vagy magán iparvállalkozásoknak megfelelő alakban való *hitelezést.* E mellett a bank teljes mértékben kiterjeszti tevékenységét a rendes *banküzletek minden ágára* s foglalkozik értékpapírok, külföldi pénznemek és érváltók vétele és eladásával, *pénzösszegeknek folyósítására* vagy *pénztári jegyek ellenében kamatoztatásra* való átvételével, *váltólezámitólással* az incassoüzlettel, *külföldre szóló hitellevelek kiállításával,* értékpapírokra való előlegezéssel, értékpapíroknak megőrzés és kezeles végett való átvételével, stb. — Magunk részéről melegen üdvözöljük az új intézetet a fentebb vázolt fő program alapján megindult működése köztöbén s tekintettel azon kedvező előfeltételekre, melyek annak megalakulását kísérték tekintettel, azon garanciákra, melyeket már a bank vezetésére hivatott férfiak nevei is nyújtanak, teljes bizalommal tekintünk a bank sikeres működése elé. Ha egy nagy bankintézet alakulása a fővárosban már magában véve az egészséges gazdasági fejlődés jelenék tekinthető, ugya ha ezen bank az ipartámogatást tűzi maga elő lényeges feladatul, ezt hazai viszonyaink között nagyra becsülendő fontos momentumnak keltekin-tenünk.

KÖZGAZDASÁG.

Gazdáink gondja.

Az aratás be van fejezve. Határunkban általánosan kezdetét vette a cséplés és nyomatás. Néhány hét és a magtár megtelik az az idei „isten áldással”, s erre következik annak értékesítése.

Szemben a hanyatló árakkal és azzal a nagy szükséglettel, mely gazdáink eme jövedelmi forrására nehezedik, nem csoda, ha gondolkozni kezd a vajjon mikor értékesítse termését, most-e, avagy várjon még vele egy kevés ideig még az is, a kinek, — mint mondani szokták — ugyancsak kör mére égett a dolog.

E fontos kérdésre nézve nyújt némi tájékoztatást az „Egyetértés” f. hó 18-iki 196. számában megjelent közlemény, melyet éppen ezen nagy fontosságánál fogva egész terjedelmében közlünk:

A mult hét emelkedő buzaárraival szemben a gabnatörtésben pár nap óta hanyatló irány tapasztalható. Tartózkodó vételkedv mellett is, ma is husz krajcárrel olcsóbban kelt a buza métermázsja, mint még csak tegnap is. Ebből sokan a gabnaárak tartós hanyatlására vélnek következtetni s meg is adják az okát — az ideai aratásban, mely átlag úgy mennyiségre, mint minőségére jónak sőt várakozásán felül jónak bizonyul.

Talán nem cselekszünk helytelenül, ha arra figyelmeztetünk, hogy e jelenségre messzenem *kombinációkat építeni nem tanácsos dolog.* Így közvetlenül aratás után, kivált mikor a szokottnál jelentékenyebb gabnabőség számíthat a piac, ez a jelenség rendszeren elő szokott fordulni. De nem is tart tovább mint addig a míg a sürgösebb helyi különbözetek kiegyenlítődnek. A kárte nem közönyös ma kajak-e meg terméskű árat vagy holnap, a kiket a pénzütség sűrűsége szorít, s ilyen a termelőnek nem csekély része, persze sietnek minél előbb pénzt látni termésükből. A szervezett spekuláció a jó alkalmat nem szalasztja el; de van annyira orvatos, hogy mohó kéréslet által nem rontja meg a megszaporodott kínálat által reá nézve kedvezőké vált chanceokat. A gabnaárak tehát természetesen hanyatlanak s a mit ilyenkor tapasztalni lehet, az valószínűsleges pocskólos.

De nem is tart tovább, mint éppen addig, míg a termelőnek pénz szükséges szenvedő része főülölegesen jól rosszul tud adótt s a míg a spekulációra vásárlók is megkapták, a mit megkaphattak. A volta-képi áralakulás, mely nagyban és huzamona marad irányadó, csak ez után kezdődik.

A gabnaáraknak ez a meredő alakulása pedig ma már nem állott lúg, milyen a termés Magyarországon, mint akkor fűgött, mikor Európában hazánk volt a mondhatni, egyedüli élestartó. Meg itt a termelés helyén, tulajdon hazánkban is attól van föltételezve a gabona ára, hogy az alakuinak, az árak a világgiacon.

Hogy pedig a világgiacon hogyan alakulnak, arra nézve sok körülménynek van döntő hatása; általánosan hatása van mind azoknak a tényezőknek, melyek a kínált és kereset közti arányt alterálják.

Első sorban tekintetbe jön a fogyasztó államok szükséglete s itt is különösen saját aratásuk eredményei, a melyektől az függ, hogy a szükségletnek mekkora részét fedezi. Még csak tíz-tizenkét nappal is ezelőtt úgy állt a dolog, hogy a bevételre szoruló államokban szokatlanul dús aratás mutatkozott s ma már abban bizakodtak, hogy saját természetű kevesebb bevétellel kell pótolniuk, mint más években, hogy az egész szükségletüket fedezze. Ez persze nem szolgált volna javára a mi bő aratásunknak. Am az utolsó napokban akkora esőzések következtek be Nyugat Európában, hogy a szépen ígérkező termésnek igen nagy részét tönkre tették. És pedig annyira, hogy úgy Francia, mint Németország, valamint Anglia, tehát a legnagyobb fogyasztó államok, sokkal nagyobb bevételre szorúlnak ez idén, mint akár tavaly, akár a közelebbi évek akár-melyikében.

Hogy a jó aratást alakító két fő faktor egyike, a kereslet ez idén meglesz, az tehát már nyilvánvaló.

Nyomasztólag hathatna a gabnára emelkedésére, ha a fogyasztó államok bőven lennének ellátva régebbi készletekkel. Ez azonban éppen nem áll. A mai védelem rendszer a nagy készletek főlhalmozásának is útjában áll, a mit már évek óta tapasztalhatni. A külállamok készlete pedig még a tavalyihoz képest is feltűnően csekély. A hivatalos kimutatások szerint Németországnak, Franciaországnak, Angliának is sokkal kevesebb a búzákészlete a tavalyinál. Sőt Odessza, ez a hatalmas vetélytársunk a kivételben, ma csak fél annyi készlet fölött rendelkezik mint tavaly ilyenkor.

Hátra volna még megvizsgálnunk az áralakulás másik tényezőjét, a kínálókat. Itt Amerika és Oroszország jönnek első sorban tekintetbe. Amerikáról azonban tudjuk, hogy miután az általa minimumra leszállított árak mellett az ő olcsó extenzív termése és kevesebb kerülő vízi szállítása dacára sem találta meg a várt hasznát, buzatermését jelentékenyen megapaszította s ma sokkal kevesebb területen termel gabonát, mint évekkel ezelőtt. A jelentések szerint pedig ez idén nem számíthat jobb termésre, mint minő a tavalyi volt. A tavalyi pedig rossz volt. Erről az oldalról tehát gabonánkat nagyobb veszély nem fenyegeti, mint tavaly, a mikor pedig sokkal kisebb erővel lehetett, az ideinél rosszabb termés következtében, a piacokon megjelenünk.

A mi Oroszországot illeti, annak aránylag jó termése lesz. Csak hogy Oroszország átlag 8—10 nappal később arat, ennyivel tehát később készül el termése s később jelenhetik meg a piacon. Ez időkülönbség alatt az ő versenye nélkül állunk s azután is dominál minőségével a mi vörös acélos búzáink az ő fehér búzája fölött.

Nem látunk hát semmi okot a gabnáraak időleges hanyatlása miatti kétségbeesésre s nem mernők tanácsolni a gazdának, hogy nyakra-főre siessen termése eladásával. Az a tömeg, a mit mi a piacra vehetünk, jelentékeny ugyan, sőt jelentékenyebb mint a minőre egy hét előtt számítottunk, de bármilyen fényes lenne is idei aratásunk eredménye, mégis csak kisebb részét bírni főlöslegünk fedezni a fogyasztó országok szükségletének. A kérdés csak az, hogy e fedezés körül milyen arányban részesül a mi termésünk?

Ez ismét igen nagy részben a gyors és olcsó szállítás dolga mely szembe mer szálni egyfelől a közlekedési nehézségekkel, másfelől a vámokkal. A mi az előbbi illeti a magyar kereskedelmi miniszter tetemesen megszorította a vasúti parkot s előre gondoskodott, hogy a szállításban nagyobb akadályok a megnövekedett kivétel mellett se fordulhassanak elő. A külföldi vámok ellen pedig megteszik, a mit megtehetnek az olcsó tarifaik s a szállítási vállalatoknál ezek által előidézett versenyeik.

Gazdászati és üzleti értesítés.

Szentes, 1890. július 20.

Az aratásnak, mely kedvező időjárás mellett folyt le, vége. A cséplés és nyomtatás hasonló kedvező idő mellett kezdődik. Az eddigi cséplési és nyomtatási eredmé-

nyeket tekintve az ideit természet jó középminőségűnek lehet venni.

Új búzát már pár hét óta hoznak a piacra. Eleinte igen gyenge volt a vételek, most azonban már igen élénk.

Országos vásárukra, melyek tegnappal kezdett, a járvány miatt kevés lábás jószágot hajtottak be.

Következő árakat jegyezhetünk:
Ó búza mm. 7 frt. — Új búza mm. 6 frt 40 k frt 70. — Árpá köbke 4 frt 4 frt 20. — Kukorica köbke 5 frt 20. — Zab köbke 3 frt 80. 4 frt. — Szalonna mm. 40—41 frt. — Ökör párja 160—200 frt. — Fejős tehén drbja 60—100 frt. — Sertés: hizónak párja 2—3 éves párja 45—50 frt. — Süldők párja 18—25 frt.

CSARNOK.

Egy veszedelmes beteg.

(Evd-kep.)

(Előkelő női szoba, sok üde virág és plusz butorral. A helyiséget költi víz és ő de mellesz erős illata hatja át.)

Melánia: (Genge rőzsésán batistás ponyvában, ugyanolyan színű selyem főkötősekkel sötét haján.) Végre, kedves orvos! Nem is képzelem, milyen türelmetlenül vártam ont.

Orvos: (hojtát, kalapját óvatosan elhelyezve.) Meghoztam, kedves barátom! Lehetetlen volt, előbb jönnöm. Egy komoly megbetegülés...

Melánia: En is beteg vagyok. Nezzé csak üt-eremet, milyen lazus!

Orvos: Ah, igen, valóban gyorsabban lüktet, mint egyebkor. Kegyed határozottan sívle ütötte fel beteglőzöket.

Melánia: Mitlőre beszéd ez! Hiszen látja, hogy szenvedek!

Orvos: Igen, látom! Látom, hogy ez az új ponyvola mily pompásan áll kegyednek és milyen rőzsás fejt vet arcára.

Melánia: Csak semmi látni békét, ha kérnem szabad. Hallja, barátom! Ön tudja, hogy férjem e nyáron nem akarja elhagyni a város: szívósan ragaszkodik szakaesőjéhez. Azonkívül előre örül, hogy barátai mind kirándulnak a nékülözésekkel teljes zöldre, míg ő itthon zavartalanul élvez rafinított házi kenyelmeit. — En teljesen agyartattam vele — hiszen férjem akartat volt mindenkor az enyém is...

Orvos: Hm, hm!

Melánia: Azonban egy ide óta olyan kimerültnek, olyan bágyadnak érzem magamat... érzem, hogy kell valamit tennem...

Orvos: Hogyan? Valóban oly kimerült? Akkor mindenesetre meg kell vizsgálnom: mi baja.

Melánia: Kérdezzen, orvos, és én felelni fogok.

Orvos: Vagy inkább, hogy minék a hűjával van, amit birni óhajtana.

Melánia: Hogyan?

Orvos: Ha talán kurta flanelruhások volnának a hozzátartozó, vadisz-tollal ékes nemeckalapocskával, akkor Szt. Mörjára küldöm kegyedet. Ha világos csipkék, könnyű fularduhák és rembraakalapa vágyakozik, hosszan libegő tollal, akkor, Osttendét javaslom. A szorosan testhez simuló feszes angol ruhákhoz és fekete szalabritomhoz pedig leginkább Franzenbád illenek.

Melánia: Hallgasson, doktor! Amit mond, az vérlázító! Gányolja panaszomat! — Így van az, mikor barátunkat választjuk orvosunkká. Majd férjem egészségügyi tanácsosát konzultálom.

Orvos: És az ellenséges táborból remél segítségapatok?

Melánia: Ime, már meg kartársát gyanúsítja. Kigányolja saját szent hitvátságát!

Orvos: (Gomolyan.) Távoll legyen tőlem ily gondolat. Csak örülök, hogy e körágnal efeledhetem egy pillanatra hitvátsámon komoly kötelemét.

Melánia: (idégesen, kitérő könnyeivel kuzdva.) Tehát nem hisz nekem? Oh, a fejem! — Ön szándékosan sörtegetni akar! (sirva fakad.) Menjen, távozzék! Mítsem akarok többé öntől. Távozzék!

Orvos: Hogyan? Könyök! (Ismét megtapintja ütérét, miközben Melánia hevesen vonja el tőle kezét.) Bizalmatlanság a régi, kipróbált barát iránt? És végre meg ájulási rohámok is? Hm, mindez végre is figyelmemre méltó, aggasztó körnént. (tettetett komolysággal.) Idegeli valóban túlfeszültek.

Melánia: (Könnyeit felszárítva.) No, látja!

Orvos: (ugyanígy.) Kenyetlen leszke kegyedet valamely hidegvízgyógyintézetbe küldeni!

Melánia: (tettetett lemondással.) Ha ezt okvetlen szükségesnek tartja...

Orvos: Mit szólna a thüringiai Blankenburghoz?

Melánia: (hirtelen felmelegelve.) Merre van

ez a Blankenburg? Csinos fűrűhely? Mulatságos?

Orvos: (folyton tettettet komolysággal.) Hm! Mindenesetre nem egy nélkülözésem kell elkészülte lennie. — Mindenek előtt, ne vigyen magával fölösleges öltözöket. — Nem fogja ezeket nélkülözni, mert a társaság jó részt hölgyekből áll. A gyögmőd különben is nagyon szigorú. Korán fölkeln, korán lefeküdni, egyszerű étrend, sok magány!

Melánia: (megfedkezve, hogy beteg.) Az istenért, doktor! hát mit keresek én ilyen gyógyhelyen? Hiszen ép, egészséges vagyok!

Orvos: (kacagva.) Hahaha! Ime, ott vagyok, ahol akartam! Ép, egészséges! Csak egy kissé belefaradt a nagyvárosba, egy kissé unatkozik, egy kissé cifrakodni, hivalkodni vágyik. Nos, kissé bajos lesz, mind-e körnénteknek megtalálni az alkalmas gyógyhelyet. De gondolkodni fogok. Mit szólna a francia tengerparthoz? Truvill vagy Dieppe?

Melánia: Elragadó volna! — De hát férjem?

Orvos: Beszélni fogok egészségügyi tanácsadóval. Hadd élvezze ferje zavartalanul itthoni nyaralását.

Melánia: Doktor, képes volnék ont megöletni! És mit rendel en nekem?

Orvos: A Párisi divatlap? Legújabb számat.

Melánia: Ismét? Es karám?

Orvos: Hogy ne nagyon udvarolhasson magának a gyógyhelyen...

Melánia: Maga gonosz! Kivánonok, hogy távol létem alatt jobb erkölcsökben gyarapodjék!

Orvos: En meg, hogy megígolt egészséges helyreálljon. Nehogy betegében terjen vissza, amit elutazik! Isten vele, kedves barátom, egyéb, komoly betegem vannak rém. Sietek!

(Ford. Bunkó.)

Nyilttér.®)

A magyar ipar- és kereskedelmi bank részv.-társ.

ezennel közhírré teszi, hogy a *nádor-utca 4. sz. alatt* saját épületben levő helyiségeit megnyitotta és működését, mely a bank-üzlet összes ágaira is kiterjeszkedik, megkezdte. Ezen bankügyletek körében a bank teljesít megfizásokat: *értékpapírok vásárlására és eladására, elfogad pénztelételt folyó (cheque) számlára vagy pénztári jegyek kibocsátása mellett, előlegelt adó értékpapírokra, lezárást váltókat és vége minden egyéb műveletet, mely a banküzletek körbe tartozik.* A pénztárak hetköznapokon 9-től 1/2 ig és 1/3-tól 4 ig a közönség rendelkezésére állnak. Budapest, 1890. július 10-én.

*) E rovathoz közzétételért nem vállal felelősséget a Szerk.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: Dr. Matéffy Ferenc. Társ-szerkesztő: Bánfalvi Lajos.

1754/a. ii. 290.

Hirdetmény.

Az 1890. évi III. osztályú kereseti adó kiszámítási javaslatokat ki-tüntetett lajstrom alólrát hivatalnál f. évi július hó 20—27-ig 8 napon át oly felhívással illetik ki közszemlére, hogy az érdekelt felek (kereskedők, szatócsok, földhasznabérlők, ügyvédek, orvosok, gyógyszerészek, általában haszonhajtó foglalkozást űző egyének) ezen záros határidő alatt megtekinthetik, s netáni felszólamlásaikat a szegedi kir. pénzügyigazgatósághoz benyújthatják.

Városi adóhivatal

Szentes, 1890. július 18.

TÓTH KÁLMÁN,
adóügyi tanácsnok.

Minden könyvkereskedésben

megrendelhető a pályadíjat nyert és 20 kiadást ért műve dr. Müller egészségügyi tanácsnoknak

a meglazult ideg- és férfierőről.

Portomentesen, borítékba zárva 60 kr értékű postabélyeg vetele után szet-48—24 küldi:

Brendt Eduárd, Braunschweigban.

Hirdetmény. 3-1

A körös-tisza-marosi ármentesítő és belvizeszabályozó társulat műszaki részletes ártérfejtése befejeztetvén: az ártérfejlesztési térképek s az ezek alapján, úgyszintén a földadó-kataszter felvételével egyezően készített **egyéni birtokivék, ártértelekkönyvek és ezeknek segédkönyvei** a társulat értekelésének nagy terjedelmére való tekintetből s könnyebb hozzáférhetőség indokából, a következő helyeken tétetnek ki a társulat központi választmányá által közszemlére, úgymint:

1-ször. A békési, mezőberényi, körös-tarcsai, gyomai, endrődi, mezőtúri, szarvasi, nagyszénási, csabacsúdi, szentandrás, és öcsődi határokra vonatkozó ártérfejlesztési munkák Szarvason, a társulat békés-bábockai szakasz-igazgatóságának hivatalos helyiségében.

2-ször. A kunszentmártoni, teési, fálján-sebestyényi, mágoesi, derekegyházi, csongrádi, szentesi, szegvári és mindszenti határokra vonatkozó ártérfejlesztési munkák Szentesen, a társulatnak a szentesi ref. egyház piactéri bérházában levő ártérfejlesztési hivatala helyiségében.

3-szor. A kenyere-téglási földmész-vásárhelyi, földéaki, lelei, makói, tápéi és sövényházi határokra vonatkozó ártérfejlesztési munkák Hód-Mező-Vásárhelyen, a társulat mindszent-apátfalvi szakasz-igazgatóságának hivatalhelyiségében.

A közszemlére kitétel 1890. évi augusztus hó 1-ső napján kezdődik és bezárólag ugyanez évi augusztus hó 30-ik napjáig tart, mely napokon a közszemlére kitétt ártérfejlesztési munkák d. e. 8 órától 12 óráig, d. u 2-től 5 óráig tekinthetők meg, s az említett munkák ellen érvényesítendő panaszok és felszólamlások, a fentirt helyekre kiküldendő társulati közegek által vétetnek fel, úgyszintén az érdekelt felek által írásban beadandó panaszok is ugyanott vétetnek át.

A közszemlére kitétel ideje alatt panasszal, illetőleg felszólamlással lehet éni:

- a) a birtokos neve, lakhelye, házszáma, birtokiv száma,
- b) a birtokrészlet térképszelvényi és helyrajzi száma, dűlőjének neve, földadó kataszteri térfogata,
- c) a birtokrészlet vízszini fekvése, vízszinenkénti térfogata és árterbe tartozó összterületének mennyisége ellen.

Az írásosan beadandó panaszok a társulat közgyűléséhez intézendők s a szóbeli úton bejelentendő és a társulat kiküldött közegei által felszólamlási lajstromba foglalandó panaszok is. — melyeknek felvétele a panaszló fél, vagy törvényszerű képviselője által a felszólamlási lajstrom illető tételénél aláírandó, — szintén a társulati közgyűlés elé terjesztetnek be.

Az 1890. évi augusztus hó 30-ik napján túl beérkező panaszok nem fognak sem elfogadtatni, sem figyelembe vétetni.

Kelt Szentesen, 1890. július 17-én. A körös-tisza-marosi ármentesítő és belvizeszabályozó társulat

Központi választmányá.

Zsákok használatra

mérsékelt díj mellett kiadatnak

Weisz Bernátné

a tyúkpiacra lévő porcellán- és árgy-kereskedésében. 3-1

Az ev. ref. egyháznak
a piac téreni bérháza keleti végében vagyis a Nagy Ferenc kereskedő háza átellenében lévő

egy bolthelyisége

július hó 24-től kezdve **egy vagy több évekre haszonbérbe kiadó**, bérleni szándékozó jelentkezzék a nevezett egyház gondnoki hivatalánál.

1-2 **Kristó Nagy István,**
főgondnok.

Gazdák érdekében.

Szalmástermény és takarmány készletek

Tűzbiztosítását

a legutányosabb feltételek mellett elfogadja a magyar francia biztosító-részvénytársaság.

Kiváló tisztelettel

Hoffmann Jakab,
fő-ügynök.

SCHLICK-féle

Vasöntöde és gépgyár
részvény-társaság Budapesten.

Gyár és irodák:

VI., külső váci-út 1896. 99. sz.

Városi iroda és raktár:

VI., Podmaniczky-útcza 14. sz.

ajánlja a cséplési időnyre kitűnő szerkezetű

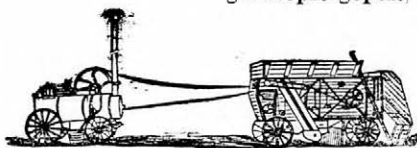
gőzcséplő-készületeit, locomobiljait,
és vaskeretű gőzcséplő-gépeit.

továbbá

járgánycséplő-készületeit,

gabonatisztító rostáit

(Baker- és Vidats-rendzser) és konkolyozóit.

Készletben vannak:

Eredeti kévekető- és marokrakó arató-gépek, eredeti amerikai fűkaszálo-gépek, szénagyűjtők, stb.

SCHLICK-féle szab. 2 és 3-vasú ekék,

szab. Schlick-fele mélyítő-ekék, mélyítő-ekék onvezetekkel, ered. Schlick- és Vidats-fele egyvasú-ekék, talajmivelő eszközök, boronák és rogtörök.

Szab. Schlick-féle, Haladás' sorbavető gépek

szórvavető-gépek. — Takarmány készítő-gépek, daráló, morzsolók, örmalmok és olajmalom-berendezések.

Legolcsóbb árak. — Előnyös fizetési feltételek.

Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

„EGYETÉRTÉS“

Huszonnegyedik évfolyam.

Legnagyobb politikai napilap.

Megjelen minden nap, tehát hétfőn és ünnepek után is.

ELŐFIZETESI ÁRA:

Egy hónapra	1 frt 80 kr
Három hónapra	5 „
Hat hónapra	10 „
Egész évre	20 „

Előfizetések bármily naptól kezdve teljesíthetők s legelőszerűben postautalvánnyal Budapestre, az „Egyetértés“ kiadóhivatalába (Kecskeméti-útcza 6. sz.) küldendők.

A SOLGÁLT. APÁTSÁG (Francia-Ország)
Bem. S. A. M. ELKÖNNÉ, prior
Főtisztelő Benedek rendi atyai
Fogvize, Fogpora
és **Fogpastája**

2 arany érem: Brüssel 1856, London 1884
A legmagasabb külföldi díjak
Feltalálta 1373-án a híres BOURSAUD Páter
az prior által.

« A főtisztelő benedekrendi atyák fogvizének használata, napokint néhány cseppet vízbe vetve, megakadályozza a gyogyítja a fogak olvaságát melyeknek fehérséget és szilárdogat kölcsönöz, a mennyiben a foglást erősíti s teljesen egészségesse változtatja.
« Szolgálatot teszünk tehát olvasóinknak, midőn őket ezen régi és practicus készítményekre figyelmeztetjük, melyek a legjobb gyogyoszer és a fogzás ellen egyedül óvazert képezik. »

A hátr megalapított 1807 ben. **SEGUIN 106 & 108, rue Croix-de-Segny**
• Veszprégnök: **BORDEAUX**
Kapható minden nagyobb illátézerésnél, kizárólagban és 250/0 kereskedésben.

LEGOLCSÓBB KÖNYVNYODA!!

A „SZENTES és VIDEKE” KÖNYVNYOMDÁJA,

a legolcsóbb könyvnyomda az alföldön.

Eljántja magát mindenféle nyomdai munkák, könyvek, folyóiratok, röpiratok, hivatalos, ügyvédi és kereskedői nyomtatványok, falragaszok, meghívók, eljegyzési és esketési hátyyák, gyászjelentések, névjegyek, csomagoló papírok és cégnyomáson levélpapírok és borítékok: izléses, gyors, pontos és olcsó kiállítására.

Ugyanott a „Szentés és Vidéke” című vegyes tartalmu lapra előfizetések elfogadtatnak, hirdetések a legjutányosabban számíttatnak.

Tisztelettel:

a „SZENTES és VIDEKE” KÖNYVNYOMDÁJA és KIADÓHIVATALA.

„MARGIT”

GYÓGYFORRÁS,

„MAGYAR SELTERS”

Vegyelemezve a budapesti m. kir. egyetemen. Szerecsés vegyi készítése, kevés szabad, de gazdag, feli-kötött szénsavtartalma kiváló hatásnak bizonyult, különösen **tüdőbántalmakkal**, ahol a szabadszén-sav csekélyebb jelenléte megőrjí a beteget a káros, sőt veszedelmes ingertől, elűnten a feig kötött szénsav gazdag sága a gyógyhatásu alkatrészeknek a beteg testrészekbe való gyors és biztos feljutásá: eszközi. Ezen tulajdonsá-gának köszönheti a Margit-forrás azon kiváló előjár is, hogy a hol szabadszén-savtartalomyan erősebb a-vány-vízek, mint a **selter-si-gleichenbergi** **tüdőbajokban**, különösen a **tüdővérzés**eknél már nem alkalmazhatók, a Margit-forrás itt is a legjobb hatás mellett folyton használhatók.

A **tüdőbetegek** klimatikus gyógyhelyeiben, különösen a legátogatottabb **Görbersdorft** **Baan** a Margit-víz otthonossá vált. — Orvosi tekintélyenk Budapestén: **Dr. Korányi, Dr. Gebhardt, Dr. Navrátil, Dr. Poór, Dr. Kéty, Dr. Barháás**; Bécsben: **Dr. Bamberger, Dr. Duschnek**, stb. a legjobb eredménnyel alkalmazzák a **légző-, emésztő- és húgyszervek** általános hurutos bántalmáinál.

Mint ivóvíz

práservatív-gyógyszernek bizonyult legközelebb **Trieszt-, Flume- és hazánkban** a **KOLERA** megbetegedés ellen

borral használva a legegészségesebb ital!

Kizárólagos
füraktár **ÉDESKUTY L.**

cs. és k. és szerh.
k. udv. sárvány-
viszálítónál.
Budapest.

Ugyszintén kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Rövid használat után nélkülözhetlen fogtisztoszer.

A fogak
szépsége
Uj amerikai
GLYCERIN-FOG-CREME
(Orvosi tudomány megismerésére)

KALODONT

SARG F. A. FIA
és TÁRSA

Kapható minden gyógyszerárban és fűszerkereskedésben.
Darabja 35 kr.
Szentesen kapható ill. Varnady Lajos gyógyszerárban.
63-60

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Nagy Kovács László

kurcaparti útea 19 sz. a. lakosnak,
derekgyházoldali 30 hold,
kajáni 5 hold (Bartha-féle) al-
sóréti 3 hold (nádás) földje
szabadkézből eladó. Értekez-
tetni a tulajdonossal. 3—2